

Я спросил у него: «Ты не одолжишь мне две тысячи рублей?»
 Zepjal jsem se ho: „Neříj, bys mi dva tisíce rublů?“
 Я спросил у него, не одолжит ли он мне две тысячи рублей.
 Zepjal jsem se ho, jestli by mi neříjil dva tisíce rublů.
 Понял я, что он не хочет, чтобы я дал ему обратный путь.
 Rodil se obavy, že mi stáčí peníze na zpáteční cestu.
 Я хотел узнати, вернулся ли Игорь с каникул или еще нет.
 Zepjal jsem zjistil, jestli se Igor vrátil z předchozího nebo ještě ne.
 Женщина понтересовалась: «У вас нет лишнего билета?»
 Žena se zeptala: „Nemáte lístek na výlet?“
 Женщина понтересovalась, чест ли у нас лишнего билета.
 Žena se zeptala, jestli nemáme lístek navíc.

CO MUSÍS VĚŘET

S částicí **ли** jsme se setkali v otázkách:

Придёшь ли ты к нам в воскресенье? Сделает ли он это к понедельнику?

Есть ли у тебя её телефон? Нет ли у тебя её телефona?

Je potřeba poznatnout, že v hovorové řeči otázky tohoto typu nejsou příliš časté; převážně se setkáváme s větami, ve kterých je otázka vyjádřena pomocí správné intonace:

Ты придёшь к нам в воскресенье? Он сделает это к понедельнику?

→ V jednoduchých větách je částice **ли** používána zřídka, zato v souvětích s větami vedlejšími předmětními, ve kterých řeč nepřímou nahrazujeme řečí přímou, je částice **ли** nezbytná. Větami tohoto typu poskytujieme informaci, na jakou otázku někdo chtěl/chce získat odpověď. Proto je v hlavní věti sloveso **спросить** nebo jiné s podobným významem (узнати, понтересоваться, задать вопрос).

→ V tomto typu vět se objevují i nasledující slovesa: беспокоиться, волноваться,омневаться:
 Я волновался, будут ли билеты на ближайший поезд.

→ I sloveso **есть** a negace **нет** mohou být v tomto typu věty:
 Я хотел бы узнать, есть ли билеты на ближайший поезд (нет ли билетов на ближайší поезд).

→ Partikule **ли** má svoje staré místo – může se nacházet výhradně po slovesu (nebo přídavném jménu) ve vedlejší větě.

ОВЫКЛÉ CHYBY

Chybně: Mama спросила, если я поздравила.

VÝŠVĚTLENÍ: Если је spojka podmínková, ale po slovesu спросила následuje věta předmětná (neprimitivní), proto je nutné použít částici **ли**.

Správně: Mama спросила, поздравила ли я бабушку с днем рождения.

I. Změň přímou řeč na neprimitivou.

1. Алексей спросил нас: «Вы передали Алие мою просьбу?»

2. Шеф спросил меня: «Вы выполнили моё поручение?»

3. Член комиссии понтересовалась у меня: «Вы водите машину?»

4. Мама понтересовалась у дочери: «Ты не голодна?»

5. На собеседовании его спросили: «Вы женаты?»

6. Я позвонил заказчику и спросил: «Вы получили товар?»

II. Přelož do ruského jazyka.

1. Шеф se zajímal, jestli mám děti.

2. Zeptej se Pavla, jestli může do pondělí půjčit tištíkovku.

3. Zeptali jsme se dětí, jestli by chtěly mít pejska.

4. Nezapomeň se zeptat, jestli se už vrátil jejich děda z nemocnice.

5. Larisa se zajímala, jestli máš rád Picasso. Asi ti chce dát album.

6. Dělali jsme si starosti, zda si poradíš s tím problémem.